

pour qqn; κατά σφέας μαχέονται, IL. ils combattent avec leurs propres forces; περί τινι ou ἀμφί τινι, εἵνεκα τινος, IL. ou περί τινος, pour qqn ou pour qqe ch.; τόξοις, IL. combattre à coups de traits; *particul.* : 1 combattre en combat singulier : καθ' ἑνα μάχεσθαι, Hdt. combattre un contre un, en combat singulier || 2 combattre, lutter dans un concours || II *fig.* 1 combattre, lutter : τῷ λιμῷ καὶ τῷ δίψει, Xén. contre la faim et la soif || 2 combattre en paroles, se quereller [R. Μαχ., frapper; cf. μάχη].

μαχοῦμαι, *v.* μάχομαι.

μάψ, *adv.* 1 en vain, inutilement; μάψ ὁμόσαι, IL. prononcer un serment qu'on ne tiendra pas || 2 sottement, follement || 3 sans raison, au hasard.

μαψίδιος, *α* ou *ος*, *ον*, vain, faux [μάψ].

μαψιδίως, *adv.* vainement, follement, sans raison.

***μέα** (*seul. pf. au sens d'un prés.* *μέμαα, d'où *pl.* μέμαμεν, μέματε, μεμάσαι; 2 *duel* μέματον; *impér.* 3 *sg.* μεμάτω; *part.* μεμαώς, *gén.* μεμαῶτος, *mais acc.* μεμάστα *et pl.* μεμαστές (*pour la formation de ce part. cf.* βεθαῶς, γεγαῶς); *pl. q. pf.* 3 *pl.* μεμασαν) 1 être passionné, ardent : πρόσσω, IL. ἀντιχρῶ, IL. s'élancer avec ardeur en avant, en face; ἐγγείρῃσι, IL. s'élancer avec les lances || 2 désirer vivement, être impatient *de gén.* ou *inf.* || Moy. (μάομαι-ῶμαι, d'où *inf.* μῶσθαι, *part.* μῶμενος, *fém. dor.* μωμένα) rechercher, désirer, souhaiter, *acc.* ou *inf.*

μέ, *v.* ἐγώ.

μέγα, *neutre* de μέγας.

μέγαθος, *ion. c.* μέγεθος.

μεγάθυμος, *ος*, *ον*, magnanime, d'un grand cœur [μ. θυμός].

Μεγαίρα, *ας* (ή) Mēgæra (Mégère) *une des Furies* [μεγαίρω].

μεγαίρω (*f.* μεγαρῶ, *ao.* ἐμέγηρα, *pf.* inus.) regarder comme trop grand, trop beau, d'où : 1 porter envie, envier : τινί, qqn, être malveillant pour qqn || 2 *p. suite*, refuser par jalousie, mettre obstacle à : τινός, à qqe ch., refuser qqe ch. (à qqn); τινί τι ou τινί τινος, être jaloux de qqn pour qqe ch., envier ou refuser qqe ch. à qqn; μηδὲ μεγίτης ἡμῖν τελευτῆσαι τάδε ἔργα, Od. et ne nous refuse pas d'accomplir cette œuvre; μνηστῆρας οὔτι μεγαίρω ἔρδειν ἔργα βίαια, Od. et je ne m'oppose pas à ce que les prétendants mettent en œuvre leur entreprise violente; κατακτινέμεν οὔτε μεγαίρω, IL. je ne m'oppose pas à ce qu'on brûle (les morts); *abs.* οὐ τι μεγαίρω, Od. je ne refuse rien, je consens à tout [μέγας; *pour la formation cf.* γεραίρω *de γέρας*].

μεγα-κήτης, *ης*, *ες* : 1 qui est un énorme célacé; *p. ext.* énorme, monstrueux || 2 qui renferme d'énormes célacés [μ. κῆτος].

μεγάλα, *pl. neutre* de μέγας.

μεγάλ-άδικος, *ος*, *ον*, qui commet de grandes injustices [μ. ἄδικος].

μεγαλ-αλκής, *ής*, *ές*, d'une grande force, d'une grande puissance [μ. ἀλκή].

μεγαλ-αυχά-ω, être orgueilleux, se vanter [μεγάλαυχος].

μεγάλ-αυχος, *ος*, *ον*, plein de jactance, orgueilleux; τὸ μεγαλαυχον, Xén. jactance, orgueil [μ. αὔχέω].

μεγαλ-αἰος, *α*, *ον*, qui a grand air, grand, magnifique || *Cp.* -ότερος [μέγας].

μεγαλ-αἰως, *adv.* magnifiquement [μεγαλῆως].

μεγαλ-ηγόρε-ω, se vanter [μεγαλτηγόρος].

μεγαλ-ηγόρια, *ας* (ή) 1 vantardise, jactance || 2 action de vanter, de louer avec emphase [μεγαλτηγόρος].

μεγαλ-ηγόρος, *ος*, *ον*, qui se vante [μ. ἀγορεύω].

μεγαλ-ήτωρ, *ορος* (ό, ή) 1 au grand cœur, au grand courage || 2 fier, orgueilleux [μ. ἥτορ].

μεγαλ-ίζομαι (*impér.* 2 *sg.* -ίλζεο) se vanter [μέγας].

μεγαλ-ογνώμοσύνη, *ης* (ή) grandeur ou noblesse de sentiments [μεγαλογνώμων].

μεγαλ-ογνώμων, *ων*, *ον*, *gén.* ονος, qui a de grands sentiments, magnanime; τὸ μεγαλογνώμων, la magnanimité [μ. γνώμη].

μεγαλ-όδοξος, *ος*, *ον*, de grande réputation, illustre [μ. δόξα].

μεγαλ-όδωρεά, *ας* (ή) munificence, largesse [μ. δωρεά].

μεγαλ-οδώρια, *ας* (ή) munificence [μεγαλόδωρος].

μεγαλ-όδωρος, *ος*, *ον*, qui fait de grands présents, généreux, magnifique; τὸ μεγαλόδωρον, la munificence [μ. δῶρον].

***μεγαλ-οεργής**, *p. contr.* μεγαλοεργής, *ής*, *ές*, qui fait de grandes choses [μ. ἔργον].

μεγαλ-οεργία, *p. contr.* μεγαλοεργία, *ας* (ή) grandeur des actions [μεγαλοεργός].

μεγαλ-οεργός, *ός*, *όν*, *c.* μεγαλοεργής.

μεγαλ-όθυμος, *ος*, *ον*, au grand cœur, magnanime [μ. θυμός].

μεγαλ-οκόρυφος, *ος*, *ον*, aux sommets élevés [μ. κορυφή].

μεγαλ-όμητις, *ιος* (ό, ή) aux grandes pensées, aux pensées ambitieuses [μ. μῆτις].

μεγαλ-όμισθος, *ος*, *ον*, qui se fait payer cher [μ. μισθός].

μεγαλ-όνοια, *ας* (ή) 1 grande intelligence, esprit sublime, génie || 2 magnanimité [μεγαλόνοος].

μεγαλ-όνοος-ους, *οος-ους*, *οον-οον*, doué d'un grand esprit; τὸ μεγαλόνοον, grand esprit, génie [μ. νόος].

μεγαλ-οπάθεια, *ας* (ή) patience [μ. πάθος].

μεγαλ-οπραγμοσύνη, *ης* (ή) penchant à faire de grandes choses [μεγαλοπράγμων].

μεγαλ-οπράγμων, *ων*, *ον*, *gén.* ονος, qui entreprend de grandes choses [μ. πρᾶγμα].

μεγαλ-οπρέπεια, *ας* (ή) magnificence, générosité [μεγαλοπρεπής].

μεγαλ-οπρεπῆς, *ion. c.* μεγαλοπρεπῶς.

μεγαλ-οπρεπής, *ής*, *ές*, qui a grand air, magnifique; τὸ μεγαλοπρεπές, la magnificence || *Cp.* -έστερος, *sup.* -έστατος [μ. πρέπω].

μεγαλ-οπρεπῶς, *adv.* magnifiquement, grandement || *Cp.* -πρεπέστερον, *sup.* -πρεπέστατα [μεγαλοπρεπής].

μεγαλ-οσμάραγος, *ος*, *ον*, qui fait un grand bruit.

μεγαλ-όσπλαγχνος, *ος*, *ον*, qui a l'âme altière [μ. σπλάγχχον].